QURAN (POLISH)

21 - Al-AnbÃ½yaa'

1. Zbliza sie do ludzi rozrachunek, lecz oni beztrosko sie odwracaja.

2. Nie przychodzi do nich zadne nowe napomnienie od ich Pana, zeby mu sie nie przysluchiwali, zabawiajac sie

3. z lekkim sercem. Ci, ktÃ³rzy byli niesprawiedliwi, potajemnie rozprawiaja: "Czy on nie jest tylko czlowiekiem, podobnie jak wy? Czyz bedziecie sie oddawac czarom skoro jasno widzicie?"

4. Powiedz: "MÃ³j Pan zna slowa w niebie i na ziemi. On jest Slyszacy, Wszechwiedzacy!"

5. Oni powiedzieli przeciwnie: "To mieszanina marzen sennych! On to wymyslil! On jest poeta! Niechze on przyjdzie do nas z jakims znakiem, tak jak byli wysylani dawni poslancy!"

6. Nie uwierzylo przed nimi zadne miasto , ktÃ³re zniszczylismy. Czyz oni uwierza?

7. I wysylalismy przed toba tylko ludzi, ktÃ³rym zostalo dane objawienie. Zapytajcie wiec ludzi posiadajacych napomnienie, jesli wy sami nie wiecie!

8. My nie dalismy im takiego ciala, zeby mogli sie obejsc bez pozywienia czy tez byli niesmiertelni.

9. Potem dotrzymalismy im obietnicy i uratowalismy ich oraz tych, ktÃ³rych chcielismy, a wytracilismy ludzi wystepnych.

10. Zeslalismy wam Ksiege, w ktÃ³rej jest napomnienie dla was. Czyz wy nie rozumiecie?

11. Ilez miast niesprawiedliwych obrÃ³cilismy w grury i stworzylismy po nich inne ludy!

12. A kiedy oni poczuli Nasza srogosc, pospiesznie uciekli stamtad.

13. "Nie uciekajcie i powrÃ³ccie do tego dobrobytu, z ktÃ³rego korzystaliscie, i do waszych mieszkan! Byc moze, bedziecie zapytani."

14. Powiedzieli: "O biada nam! Bylismy niesprawiedliwi."

15. I nie ustalo to ich wolanie, az uczynilismy ich zniwem - bezwladnymi.

16. I nie stworzylismy nieba i ziemi, i tego, co jest miedzy nimi, dla zabawy.

17. A jeslibysmy chcieli sie zabawic, to znalezlibysmy rozrywke u Nas, gdybysmy w ogÃ³le mieli dzialac.

18. Przeciwnie! My razimy prawda falsz; ona rozbija mu glowe i falsz znika. Biada wam z powodu tego, co opisujecie!

19. Do Niego naleza ci, ktÃ³rzy sa w niebiosach i na ziemi. A ci, ktÃ³rzy sa przy Nim, nie wbijaja sie w pyche; tak by Jemu czci nie oddawac; i nie ustaja.

20. Oni glosza chwale noca i dniem i nie doznaja zmeczenia.

21. Czyz oni wzieli sobie bogÃ³w z ziemi, ktÃ³rzy mogliby wskrzeszac?

22. A gdyby na niebie i ziemi byli bogowie, poza Bogiem, to one uleglyby zniszczeniu. Chwala Bogu, Panu Tronu! On jest ponad to, co Jemu przypisuja!

23. On nie bedzie zapytywany o to, co czyni, a oni beda zapytywani.

24. Czy oni wzieli sobie innych bogÃ³w, poza Nim? Powiedz: "Dostarczcie wasze dowody! To jest napomnienie dla tych, ktÃ³rzy sa

ze mna, i napomnienie dla tych, ktÃ³rzy byli przede mna." Ale wiekszosc z nich nie zna prawdy i oni sie odsuwaja.

25. My nie wyslalismy przed toba zadnego poslanca, ktÃ³remu nie dalibysmy objawienia: "Nie ma boga, jak tylko Ja! Przeto czcijcie Mnie!"

26. Oni powiedzieli: "Milosierny wzial Sobie syna." Niech On bedzie wyslawiony! Alez przeciwnie! To sa tylko sludzy otoczeni szacunkiem!

27. Oni nie wyprzedzaja Go w slowie; oni dzialaja na Jego rozkaz.

28. On wie to, co jest przed nimi, i to, co jest za nimi; oni beda sie wstawiac tylko za tymi, ktÃ³rych On sobie upodobal; oni sa przeniknieci obawa przed Nim.

29. A ktokolwiek z nich powie: "Ja jestem bogiem, poza Nim!" - to temu My zaplacimy Gehenna. W ten sposÃ³b My placimy niesprawiedliwym!

30. Czyz ci, ktÃ³rzy nie uwierzyli, nie widzieli, iz niebiosa i ziemia stanowily jedna zwarta mase i My rozdzielilismy je, i stworzylismy z wody kazda zyjaca rzecz? Czyz oni nie uwierza?

31. I umiescilismy na ziemi solidnie stojace, aby sie ona nie kolysala z ludzmi.

32. I uczynilismy na niej wawozy jako drogi. Byc moze, oni pÃ³jda droga prosta! I uczynilismy niebo sklepieniem chroniacym~ leez oni sie odwracaja od Nasaych znakÃ³w.

33. On jest Tym, ktÃ³ry stworzyl: noc i dzien, slonce i ksiezye: - Wszystko zegluje po orbicie.

34. My nie dalismy niesmiertelnosci zadnemu czlowiekowi przed toba. Czyzbys ty mial umrzec, a oni mieliby byc niesmiertelni?

35. Kazda dusza zakosztuje smierci. My doswiadczamy was zlem i dobrem, dla wyprÃ³bowania, i wy do Nas bedziecie sprowadzeni.

36. Kiedy widza cie ci, ktÃ³rzy nie wierza, biora cie jedynie za przedmiot szyderstwa: "Czy to ten, ktÃ³ry tak lekcewazaco wspomina waszych bogÃ³w?" Oni nie wierza w napomnienie Milosiernego.

37. Czlowiek zostal stworzony z pospiechu! Ja pokaze wam niebawem Moje znaki; nie zadajcie wiec ode Mnie pospiechu!

38. Oni mÃ³wia: "Kiedyz sie spelni ta obietnica, jesli jestescie prawdomÃ³wni?!"

39. O, gdyby ci, ktÃ³rzy nie uwierzyli, znali te chwile, kiedy nie beda mogli odwrÃ³cic ognia ani od swoich twarzy, ani od swoich plecÃ³w - i nie beda wspomozeni!

40. Tak! Przyjdzie ona do nich niespodzianie i wprawi ich w zdumienie; i nie beda w stanie jej odwrÃ³cic ani nie bedzie im dana zadna zwloka!

41. Wysmiewano juz poslancÃ³w przed toba, lecz szydercÃ³w objelo to, z czego sie wysmiewali.

42. Powiedz: "Kto uchroni was w ciagu nocy i dnia przed Milosiernym?" Lecz oni, przeciwnie; odwracaja sie od napomnienia swego Pana.

43. Czy oni maja bogÃ³w, ktÃ³rzy ich obronia przed Nami? Oni nie potrafia pomÃ³c sobie samym, ani tez nie moga miec przeciwko nam sprzymierzenca.

44. Pozwolilismy uzywac dÃ³br tego swiata - im i ich ojcom - jak dlugo potrwa ich zycie. Czy oni nie widza, ze My przychodzimy na ziemie, zmniejszajac ja po krancach Moga oni zatem byc zwyciezcami?

45. Powiedz: "Ja was tylko ostrzegam przez objawienie. Lecz nie slysza wezwania glusi, kiedy sa ostrzegani."

46. A jesli dosiegnie ich tchnienie kary twojego Pana, to z pewnoscia oni powiedza: "Biada nam! Bylismy niesprawiedliwi!"

47. My postawimy wagi sprawiedliwosci w Dniu Zmartwychwstania. Zadna dusza nie dozna w niczym krzywdy, nawet na ciezar jednego tylko ziarnka gorczycy; My je przyniesiemy. My wystarczymy jako rozliczajacy!

48. Dalismy juz Mojzeszowi i Aaronowi rozrÃ³znienie i swiatlosc, i napomnienie dla ludzi bogobojnych;

49. dla tych, ktÃ³rzy sie boja swego Pana w skrytosci, ktÃ³rzy sa niespokojni z powodu Godziny.

50. To jest blogoslawione napomnienie, ktÃ³re zeslalismy. Czyz wy je odrzucicie?

51. I dalismy Abrahamowi jego prawosc, i My znalismy jego.

52. Oto powiedzial on swemu ojcu i swemu ludowi: "CÃ³z to sa te posagi, ktÃ³rym sie klaniacie?"

53. powiedzieli: "Zastalismy naszych ojcÃ³w skladajacych im czesc."

54. On powiedzial: "Wy i wasi ojcowie byliscie z pewnoscia w jawnym zabladzeniu!"

55. Oni powiedzieli; "Czy ty przyszedles do nas z prawda, czy tez jestes z liczby tych, ktÃ³rzy sie zabawiaja?"

56. Powiedzial: "Tak! Wasz Pan jest Panem niebios i ziemi; On jest Tym, ktÃ³ry je stworzyl, a ja jestem z liczby tych, ktÃ³rzy sa tego swiadkami.

57. I przysiegam na Boga, iz przygotuje podstep przeciw waszym bozkom, jak tylko odwrÃ³cicie sie plecami."

58. I rozbil ich w kawalki, z wyjatkiem glÃ³wnego z nich - byc moze, oni do niego powrÃ³ca.

59. Oni powiedzieli: "Kto postapil tak z naszymi bogami? Zaprawde, on jest z liczby niesprawiedliwych!"

60. Oni powiedzieli: "Slyszelismy mlodzienca, zwanego Abrahamem, ktÃ³ry wspominal o nich."

61. Oni powiedzieli: "Przyprowadzcie go tu przed oczy ludzi, byc moze, oni zaswiadcza!"

62. Oni powiedzieli: "Czy to ty, Abrahamie, postapiles tak z naszymi bogami?"

63. On powiedzial: "Alez przeciwnie! To uczynil ten glÃ³wny z nich. Zapytajcie ich wiec, jesli oni moga mÃ³wic!"

64. Oni zwrÃ³cili sie do samych siebie i powiedzieli: "Wy jestescie niesprawiedliwi."

65. potem, zmieszani, zwiesili glowy: "Ty przeciez wiesz, iz oni nie mÃ³wia."

66. On powiedzial: "Czy wy wiec czcicie, poza Bogiem, to, co nie jest wam ani w niczym pozyteczne, ani w niczym szkodliwe?

67. Wstyd dla was i dla tego, co wy czcicie poza Bogiem! Czy wy sie nie zastanowicie?"

68. Oni powiedzieli: "Spalcie go! PomÃ³zcie waszym bogom, jesli chcecie dzialac!"

69. Powiedzielismy: "O ogniu! Badz chlodem i pokojem dla Abrahama!"

70. Oni chcieli przygotowac jakis podstep, lecz My uczynilismy ich najbardziej stratnymi.

71. Uratowalismy jego i Lota, wprowadzajac ich do ziemi, ktÃ³ra poblogoslawilismy dla swiatÃ³w.

72. I dalismy jemu Izaaka i Jakuba jako podarunek, i wszystkich uczynilismy sprawiedliwymi.

73. I ustanowilismy ich przywÃ³dcami prowadzacymi droga prosta, wedlug Naszego rozkazu. I objawilismy im sposÃ³b czynienia dobrych dziel i odprawiania modlitwy, i dawania jalmuzny. Oni byli Naszymi czcicielami.

74. A Lotowi dalismy madrosc i wiedze i uratowalismy go z miasta, ktÃ³re popelnialo szpetne czyny; byli oni bowiem ludzmi zla, szerzacymi zgorszenie~ .

75. I wprowadzaItsmy gv do Naszego m~losierdzta. Zaprawde, on byl z liczby sprawiedliwych!

76. I Noego... Kiedy wzywal Nas dawniej, wysluchalismy go. I wyratowalismy jego i jego rodzine od strasznego nieszczescia.

77. Obronilismy go przed ludzmi, ktÃ³rzy za klamstwo uznali Nasze znaki. Zaprawde, oni byli ludzmi zla, przeto potopilismy ich wszystkich razem.

78. I Dawida, i Salomona... Kiedy oni obydwaj sadzili w sprawie pola uprawnego, ktÃ³re zniszczyla trzoda nalezaca do obcych ludzi, My bylismy swiadkami ich sadu.

79. I dalismy to wszystko do zrozumienia Salomonowi, i obydwom dalismy madrosc i wiedze. I podporzadkowalismy gÃ³ry, by wraz z Dawidem glosily chwale, i ptaki - tak uczynilismy!

80. Nauczylismy go sporzadzania dla was kolczugi, by ochraniala was przed wasza wzajemna gwaltownoscia. A czy wy jestescie wdzieczni?

81. A Salomonowi - wiatr gwaltownie wiejacy ktÃ³ry plynie na Jego rozkaz ku ziemi, ktÃ³rej poblogoslawilismy. My wiedzielismy o kazdej rzeczy.

82. A sposrÃ³d szatanÃ³w - tych, ktÃ³rzy sie zanurzali w morzu dla niego, i oprÃ³cz tego pelnili jeszcze inne czynnosci, a My czuwalismy nad nimi.

83. I Hioba... kiedy wzywal on swojego Pana: "Oto dotknelo mnie utrapienie, a Ty jestes Najmilosierniejszy z milosiernych!"

84. I wysluchalismy go, i odsunefisiny od niego utrapienie, ktÃ³re go drgezylo; i dalismy mu jego rodzine dwakroc liczniejsza; przez Nasze milosierdzie i jako napomnienie dla czcicieli.

85. I Isma`ila, Idrisa i Zu'I-Kifla... - wszyscy oni byli z liczby cierpliwych.

86. I wprowadzilismy ich do Naszego milosierdzia: oni przeciez byli z liczby sprawiedliwych.

87. I Jonasza... kiedy poszedl zagniewany, myslac, ze My nie mamy zadnej wladzy nad nim. I zawolal w ciemnosciach: "Nie ma boga, jak tylko Ty! Tobie niech bedzie chwala! Zaprawde, bylem wsrÃ³d niesprawiedliwych!"

88. I wyshxchalismy go, i wyratowalismy go od utrapienia. W ten sposÃ³b ratujemy wiernych!

89. I Zachariasza... kiedy wolal do swego Pana: "Panie mÃ³j! Nie pozostawiaj mnie samego! Ty jestes najlepszy z dziedzicÃ³w."

90. I wysluchalismy go. Dalismy mu Jana, gdyz uczynilismy zdolna do rodzenia jego zone. Zaprawde, oni byli gorliwi w czynieniu dobra; wzywali Nas z tesknota i z obawa; i byli pokorni przed Nami.

91. I te, ktÃ³ra zachowala swoja czystose... My tchnelismy w nia nieco z Naszego Ducha. I uczynilismy ja i jej Syna znakiem dla swiatÃ³w!

92. Zaprawde, ten wasz narÃ³d - to narÃ³d jedyny! I Ja jestem waszym Panem, przeto czcijcie Mnie!

93. Lecz oni rozdzielili sie miedzy soba choc wszyscy do Nas powrÃ³ca.

94. A jesli kto czyni dobre dziela i jest wierzacym, jego gorliwosc nie bedzie odrzucona i My, z pewnoscia, mu to zapiszemy!

95. Zakazano mieszkancom .wszelkiego miasta, jakie zniszczylismy, - powrÃ³cic,

96. dopÃ³ki Gog i Magog nie zostana wypuszczeni; wtedy oni beda spieszyc z kazdego wzgÃ³rza.

97. I przyblizyla sie obietnica prawdziwa; oto zastygly z przerazenia spojrzenia tych, ktÃ³rzy nie uwierzyli: Biada nam! " My nie dbalismy o to. Przeciwnie, bylismy niesprawiedliwi!"

98. Zaprawde, wy i to, co czcicie poza Bogiem, bedziecie drewnem dla Gehenny! Wy tam przybedziecie!

99. Gdyby oni byli naprawde bogami, to by tutaj nie przybyli. Oni wszyscy pozostana tam na wieki!

100. Tam beda oni wydawac jeki, ale nie beda niczego slyszec.

101. Zaprawde, ci, ktÃ³rzy juz wczesniej otrzymali od Nas najpiekniejsza nagrode - beda od niej oddaleni!

102. Nie uslysza nawet jej syczacego odglosu; beda sie znajdowac wsrÃ³d tego, czego pragnely ich dusze - niesmiertelni!

103. Nie zasmuci ieh ogromne przerazenie i spotkaja ich aniolowie: "To wasz Dzien, ktÃ³ry wam zostal obiecany!"

104. Tego Dnia My zwiniemy niebo, tak jak sie zwija zwoje ksiag. I tak jak zaczelismy pierwsze stworzenie, My je powtÃ³rzymy - wedhzg Naszej obietnicy. Zaprawde, My tego dokonujemy!

105. I pisalismy juz w Psalmach, po napomnieniu: "Moi sludzy sprawiedliwi odziedzicza ziemie."

106. Zaprawde, w tym jest obwieszczenie dla ludzi, ktÃ³rzy sa czcicielami!

107. My poslalismy ciebie tylko jako milosierdzie dla swiatÃ³w!

108. Powiedz: "Zostalo mi tylko objawione, iz wasz BÃ³g jest Bogiem Jedynym. Czy jestescie wiec calkowicie poddani?"

109. A jesli oni sie odwrÃ³ca, to powiedz: "Glosilem wszystkim jednakowo. Nie wiem, czy jest blisko, czy daleko to, co wam zostalo obiecane."

110. On wie, co jest jawnie powiedziane, i On wie, co wy ukrywacie.

111. Ja nie wiem; byc moze, to jest dla was prÃ³ba i uzywanie do pewnego czasu.

112. powiedz: "Panie mÃ³j ! Rozsadz wedlug prawdy! Nasz Pan jest Milosierny. U Niego nalezy szukac pomocy przeciwko temu, co wy opisujecie."